

MUZEUM
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ
im. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

POLITECHNIKA KRAKOWSKA
imienia Tadeusza Kościuszki

50 lat tradycji kościuszkowskiej na PK – katalog wystawy

KRAKÓW 2026

imienia POLITECHNIKA KRAKOWSKA
Tadeusza Kościuszki

50 lat tradycji kościuszkowskiej na PK – katalog wystawy

KRAKÓW 2026

POLITECHNIKA KRAKOWSKA imienia Tadeusza Kościuszki

•

50 lat tradycji kościuszkowskiej na PK

Materiały będące podstawą tej ekspozycji znalazły się w zbiorach Muzeum PK dzięki zaangażowaniu i chęci współpracy pracowników:

Biura Rektora PK
Centrum Sportu i Rekreacji PK
Działu Promocji PK
Działu Spraw Studenckich PK
Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego PK

Twórcy wystawy składają szczególne podziękowania:

Pani Zofii Weiss za udostępnienie materiałów ze zbiorów Rodziny Weissów
Profesor Elżbiecie Nachlik za pomoc w uporządkowaniu faktów
Jackowi Majka za inicjatywę przekazania kronik dokumentujących sport na PK
Dr. Krzysztofowi Wielgusowi za udostępnienie materiałów dotyczących myśli inżynierskiej Tadeusza Kościuszki

oraz darczyńcom:

Prof. Stefanowi Piechnikowi
Prof. Krzysztofowi Kluszczyńskiemu
Art. plast. Lucjanowi Ostrowskiemu
Fundacji Imienia Tadeusza Kościuszki w Krakowie

Kurator wystawy: Lilianna Lewandowska

Przygotowanie materiałów obiektowych i bibliograficznych: Dominika Rejman

Koncepcja plastyczna i opieka realizatorska: Rafał Bartkiewicz

Fotografie: Rafał Bartkiewicz, Krzysztof Wielgus, Jan Zych, George Washington Presidential Library, Library of Congress, NY Public Library, NAC, wikimedia

Realizacja techniczna i montaż wystawy: Krakdekor

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

imienia Tadeusza Kościuszki

50 lat tradycji kościuszkowskiej na PK

Wystawa czasowa prezentowana w Muzeum PK jest retrospektywnym spojrzeniem na tradycję kościuszkowską pielęgnowaną od 1976 roku, kiedy to Politechnika otrzymała imię Tadeusza Kościuszki.

Plansze przedstawiają wydarzenia i inicjatywy, związane z osobą patrona, które realizowano na przestrzeni 50-ciu lat.

Pamiątki umieszczone w gablotach są autentycznym potwierdzeniem obecności patrona w życiu uczelni.

Przekazywana i utrwalana na Politechnice Krakowskiej tradycja kościuszkowska nie tylko budowała świadomość postaw i idei reprezentowanych przez Tadeusza Kościuszkę. Dawiała kolejnym pokoleniom inżynierów właściwe wzorce do naśladowania. Tworzyła wśród studentów, wykładowców i pracowników wspólnotowe poczucie tożsamości akademickiej Politechniki Krakowskiej.

Lilianna Lewandowska

Polish Banner, 1918-1919, National Museum, Warsaw

Nadanie Politechnice Krakowskiej imienia Tadeusza Kościuszki

Inicjatorem nadania PK imienia Tadeusza Kościuszki był prof. Stanisław Weiss. To on 24 marca 1974 roku skierował do Senatu PK memoriał w tej sprawie. Pisał w nim tak:

Tadeusz Kościuszko to nie tylko narodowy, lecz i czołowy bohater świata. Bliski nam wszystkim zarówno z uwagi na tradycję, jak też akceptację tego, co symbolizować może naród przeżywający dziś potężny proces integracji. Bliski nam pracującym w uczelni krakowskiej, bo właśnie w Krakowie tradycje demokratyczne, związane z postacią Kościuszki i osnutą wokół niego legendą, są niezwykle silne i żywe. Bliski nam inżynierom, bowiem w walce narodowo-wyzwoleńczej, której był prekursorem, stworzył w dziedzinie społecznej, jak i militarnej, nowe wartości jako wódz, organizator i inżynier.

Sprawę do końca doprowadził prof. Bolesław Kordas, po objęciu kadencji rektora. Na posiedzeniu Senatu w dniu 28 listopada 1975 roku podjęto bowiem uchwałę dotyczącą organizacji obchodów 30-lecia uczelni oraz wniosku o nadanie PK imienia Tadeusza Kościuszki.

W skierowanym do Rady Państwa wniosku o nadanie naszej uczelni imienia Tadeusza Kościuszki, Rektor Bolesław Kordas zawarł następujące uzasadnienie:

Politechnika Krakowska w bieżącym roku obchodzi Jubileusz związany z 30-leciem jej działalności. Przez okres swojego istnienia Uczelnia rozwinęła się, rozrosła – stała się poważnym warsztatem naukowym o wysoko kwalifikowanych kadrach. Jej osiągnięcia dydaktyczne są powszechnie znane. Można z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że Politechnika Krakowska posiada obecnie potencjał naukowy, dydaktyczny i wychowawczy gwarantujący gwałtowny jakościowy rozwój.

Wydaje się słusznym, korzystając z tej okazji, wyszukanie Uczelni Patrona, którego imię będzie mogło być jej nadane. Imię, które podniesie jej prestiż, rangę, zobowiąże naukowców, studentów, administrację do jeszcze wydajniejszej pracy. Imię, które zapisane dobrze w historii naszego Narodu oddziaływać będzie jako wzór historyczny na wychowanie młodzieży. Senat Politechniki Krakowskiej, wybrał imię Tadeusza Kościuszki (...).

Procedowanie trwało długo, ponieważ Dekret Rady Ministrów, nadający Uczelni imię Tadeusza Kościuszki, datowany jest na dzień 30 września 1976 roku. Warto zatem wspomnieć o kilku aktywnościach Rektora Kordasa w tej sprawie.

W pierwszej kolejności, Rektor Kordas osobiście uzyskał przychylność przewodniczącego Rady Państwa profesora Henryka Jabłońskiego oraz zapewnienie jego wsparcia w tej kwestii.

Dopiero wówczas przygotował formalne dokumenty, skierowane do Rady Ministrów.

Nie bez znaczenia był także fakt pozyskania przychylności Marszałka Michała Roli-Żymierskiego, który był honorowym gościem obchodów 30-lecia naszej Uczelni. To Krakowianin, który uczęszczał do Gimnazjum św. Anny w Krakowie (obecnie I Liceum im. Nowodworskiego), gdzie w 1910 zdał maturę, po czym podjął studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim.

I w końcu trzecia osoba, to Sylwester Kaliski, inżynier, profesor i rektor – komendant Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie – ówczesny Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, także honorowy gość obchodów 30-lecia Politechniki Krakowskiej.

181-17
171-10
171-10
171-10

181-17
171-10
171-10
171-10

181-17
171-10
171-10
171-10

Kościuszko był częścią naszego domu, jest wspomnieniem mojego dzieciństwa...

Z wielkim wzruszeniem przyjmę zaproszenie Muzeum Politechniki Krakowskiej do wygłoszenia, a potem napisania swoich wspomnień o Ojcu prof. Stanisławie Weissie (1927–1987), w związku z wystawą *50 lat tradycji kościuszkowskiej na PK*.

Jego starania o nadanie imienia Tadeusza Kościuszki Politechnice Krakowskiej – uczelni, z którą związał całe swoje życie zawodowe, to czas mojego dzieciństwa i kształtowania się również mojej świadomości historycznej. Przez wiele lat żyliśmy w domu, zanurzeni w tym temacie, wsłuchani w opowiadania Ojca i poruszeni jego determinacją, by Politechnikę ochronić przed próbami nadania jej imienia Lenina (to pozostało mi w pamięci, choć trudne jest do potwierdzenia w źródłach). Kościuszko był marzeniem mojego Ojca, marzeniem, które wyrosło z patriotycznej tradycji rodzinnej, ale też zostało ugruntowane przez jego dogłębne studia historyczne. Występując w 1975 roku do Senatu Politechniki Krakowskiej z memorandum, pisał z pełnym przekonaniem, iż to właśnie Kościuszko był szczególnie „bliski nam pracującym w uczelni krakowskiej” i dalej „bo właśnie w Krakowie tradycje demokratyczne, związane z postacią Kościuszki i osnutą wokół niego legendą, są niezwykle silne i żywe. Bliski nam inżynierom, bowiem w walce narodowo-wyzwoleńczej, której był prekursorem, stworzył w dziedzinie społecznej, jak i militarnej, nowe wartości jako wódz, organizator i inżynier”.

Ten system wartości wielkiego Polaka patrioty, zakotwiczony w Bogu, a skierowany do narodu polskiego, reprezentowanego przez wszystkie społeczne stany, stał się dla mojego Ojca fundamentem trudnych, w ówczesnych realiach politycznych, starań o patronat tak silnie związany z ideą niepodległości.

Pamiętam, jak od ulicy Krupniczej, gdzie stoi nasz rodzinny dom, chodziliśmy na nabożeństwa do kościoła Kapucynów przy ulicy Loretańskiej. Już sama ta droga, była dla nas rekwizytami z historii. Zatrzymywaliśmy się przy pięknej płaskorzeźbie wmurowanej w ścianę kaplicy Loretańskiej. Na niej trzy postaci: Tadeusza Kościuszki, generała Józefa Wodzickiego i ojca Tadeusza, gwardiana konwentu kapucynów (Stanisława Krawczyńskiego). Wojskowi trzymają

w rękach pałasze a ojciec wznosi rękę w geście błogostawieństwa. Tablica jest dziełem artysty rzeźbiarza Alfreda Dauna i wykonana została z okazji setnej rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej. Nad głowami bohaterów umieszczony został napis „Kto z Bogiem, Bóg z nim” przypominający inskrypcję nad bramą wjazdową na dziedziniec wawelski „Si Deus nobiscum quis contra nos” (Jeśli Bóg z nami, któż przeciw nam).

Kiedy przechodziliśmy obok, zawsze był czas by spojrzeć na tą tablicę, przeczytać zapisane na niej słowa, wspomnieć historię. Pałaszy los nie oszczędzał, wielu próbowało je wygiąć i złamać.

Przed kościołem Kapucynów zatrzymywał nas natomiast Krzyż Konfederatów Barskich, pamiętający czasy Kościuszki, a wewnątrz epitafium Józefa Wodzieckiego, który kilka miesięcy po przysiędze, zginął bohaterską śmiercią w bitwie pod Szczekocinami. Na tablicy wyryte są słowa: „Mąż w radzie stały, w boju nieustraszony, przywiązaniem do gminu sławny”. Tak budował się kontur wyobraźni mojego Ojca, a i mój równocześnie, inspirowany jego myślami. Droga do Kapucynów niosła nieustannie refleksję historyczną, budowała poczucie zakorzenienia w ojczystych dziejach. Nie bez powodu właśnie tam, Ojciec zamówił mszę świętą dla Politechniki, w intencji nadania jej imienia Naczelnika.

Odwiedzaliśmy również Kopiec Kościuszki, który wówczas był bardziej tajemniczy, w otoczeniu zarośniętych krzakami ruin fortyfikacji. Pojechaliśmy na pole bitwy pod Racławicami. Ze wzniesionego tam kopca, Ojciec wziął na pamiątkę kilka niewielkich kamieni, którymi potem obdarował najbliższych. Najczęściej jednak mogliśmy pokłonić się Kościuszcze w Parku Jordana, gdzie wśród wspaniałej ogrodowej kompozycji pomników wielkich Polaków, umieszczonych na wysokich cokółtach, znajduje się również rzeźba przedstawiająca Tadeusza Kościuszkę. Park Jordana oferował, nam dzieciom, niezwykle lekcję historii – bieganie od pomnika do pomnika i odczytywanie wyrytych na nich imion i nazwisk, było naszym ulubionym zajęciem. Popiersia zostały zamówione i ustawione w parku pod koniec XIX wieku, Kościuszkę wyrzeźbił ten sam rzeźbiarz Alfred Daun, który był autorem płaskorzeźby na murze Kapucynów. Marzeniem mojego Ojca było skopiowanie tej rzeźby i ustawienie na terenie Politechniki. Zamówił w tym celu serię fotografii pomnika u młodego wówczas, a dzisiaj znanego szeroko, wybitnego fotografa Jana Zycha, absolwenta Wydziału Mechanicznego PK, który wówczas działał w Studenckiej Agencji Fotograficznej. Wykonana przez niego fotografia popiersia Kościuszki wisiała u Ojca, w gabinecie na uczelni i pojawia się w tle jego fotografii portretowej (również autorstwa J. Zycha) w „stroju” wykładowcy, czyli w białym lekarskim fartuchu chroniącym ubranie przed pyłem kredy, którą pisało i rysowano wówczas na tablicy.

Pierwowzorem dla rzeźby Dauna był powielany powszechnie staloryt Antoniego Oleszczyńskiego – grafika, rytownika, medaliera i kolekcjonera, związanego blisko z Wielką Emigracją. Została ona wykonana według rysunku Franciszka (Ksawerego) Zeltnera, przyjaciela Kościuszki („Dessiné sous les conseils de M. Zeltner ami de Kosciuszko...”).

Popiersie Kościuszki z Parku Jordana nie zostało ostatecznie skopiowane dla Politechniki. Po latach powstał natomiast nowy wizerunek patrona, autorstwa prof. Stefana Dousy, wieloletniego wykładowcy i profesora sztuk plastycznych na Wydziale Architektury.

Minęło blisko 40 lat od przedwczesnej śmierci prof. Stanisława Weissa. Nadal mieszkamy w tym samym domu wzniesionym przez jego rodziców: ojca, wybitnego malarza, profesora i rektora krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, Wojciecha Weissa (1875–1950) i matkę – Aneri Irenę Weissową (1888–1981), również malarkę, autorkę dwóch portretów rektorów Politechniki. Atmosfera domu nasycona była wspomnieniami pradziadka, noszącego również, jak mój Ojciec, imię Stanisław. To on był uczestnikiem powstania styczniowego, który walcząc pod Langiewiczem dostał się do niewoli. Po upadku powstania wyemigrował do Rumunii na Bukowinę, gdzie w małej wiosce Leorda przyszedł na świat przyszły wielki artysta Wojciech Weiss. Powstańcza szabla pradziadka przetrwała, jako rodzinna relikwia, wszystkie kolejne zawieruchy dziejowe. Na niej, dawnym obyczajem, zostały ochrzczone jego praprawnuki – Alfred i Stanisław Nowina Konopkowie. Matka malarza Wojciecha Weissa – Maria, skoligacona była z rodziną generała Henryka Dąbrowskiego. Oba te dziedzictwa, dla przyszłego profesora Politechniki, stanowić musiały niezachwiany fundament świadomości historycznej.

W jego gabinecie, który znajdował się na parterze domu, tradycja ta miała również odzwierciedlenie w pamiątkach i księgozbiorze. Siedząc przy biurku, Ojciec miał przed oczami medalion z wizerunkiem Kościuszki, wykonany wg stalorytu wspomnianego już powyżej Antoniego Oleszczyńskiego. Na medalionie Kościuszko przedstawiony został w chłopskiej sukmanie z czapką krakuską na głowie i zawieszonymi na wstędze odznaczeniami: Orderem Cyncynata i Krzyżem Orderu Virtuti Militari. Wśród inskrypcji na otoku wyryte zostały słowa: „JESZCZE POLSKA – NIE ZGINĘŁA”. Medalion ten został ponoć odlany ze zdobycznych armat na polach bitewnych Insurekcji Kościuszkowskiej. Może to legenda, ale brzmiała we wnętrzach naszego domu dźwiękiem bojowych werbli i melodii włościańskich pieśni.

Nieco z boku, za szybą szafy bibliotecznej, jakby *pendant* do medalionu, ustawiona była heliograwiura według obrazu z 1906 roku Józefa Chełmońskiego „Modlitwa przed bitwą pod Racławicami”. Grafika ta wykonana była kilkakrotnie, między 1906 a 1909 rokiem, jako premia

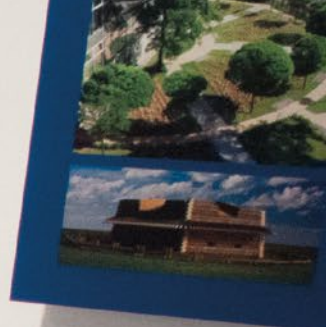
Tygodnika Ilustrowanego. Ukazała się również nakładem Towarzystwa Sztuk Pięknych we Lwowie i w Krakowie. Przedstawia jeden z najpiękniejszych obrazów malarza, na którym w porannych kwietniowych mgłach, oddział kosynierów wśród postawionych na sztorc kos, w białych sukmanach i czerwonych krakuskach z pękami pawich piór, padł na kolana, by ofiarować Bogu swoją śmierć lub zwycięstwo. A w oddali, w różowym blasku jutrzeńki, artysta namalował oddział jeźdźców konnych z wodzem Kościuszką na czele. Wspominając, opisuję tę czarno-białą grafikę, jakbym patrzyła na kolorowy obraz, ale tak samo widział ją mój Ojciec, odczytując ciągle na nowo wszystkie kształty i barwy zaczarowane w tym niewielkim kawałku papieru.

Mogiła Kościuszki – Kopiec, wielki narodowy symbol, zamykający horyzont, nikto rysujący się między zabudowaniami Paderevianum i Szkoły Mechanicznej, widoczny był z okna gabinetu Stanisława Weissa. Tak, chociaż dzisiaj wydaje się to niemożliwe – Kopiec wieńczył tę perspektywę ulicy Krupniczej. W pogodne dni Ojciec śledził zachodzące za niego słońce i rysował go wielokrotnie w swojej codziennie prowadzonej kronice.

Kościuszkę był częścią naszego domu, jest wspomnieniem mojego dzieciństwa, stał się patronem uczelni, która była drugim po domu miejscem na ziemi dla prof. Stanisława Weissa i jego żony, mojej matki dr Jadwigi Weissowej (1932–2019), nauczyciela akademickiego Instytutu Matematyki.

Pisząc to krótkie wspomnienie, otwieram moje głęboko ukryte zasoby pamięci, wydobywam to, o czym nigdy nie mówiłam i o czym nie pisałam, ale wiem jak ważnym jest dla nas wszystkich czerpanie z przeszłości i budowanie na tym fundamencie historii kolejnych pokoleń.

Nadanie Politechnice Krakowskiej imienia Tadeusza Kościuszki

50 lat temu, 1 października 1976 roku Dekretem Rady Ministrów w formie rozporządzenia, nadano Politechnice Krakowskiej imię Tadeusza Kościuszki.

Bezpośrednim pomysłodawcą i promotorem tej idei był prof. dr hab. inż. Stanisław Weiss. Specjalista z zakresu budownictwa i konstrukcji stalowych. Będąc synem znanego polskiego malarza Wojciecha Weissa, zapewne wyniósł z domu rodzinnego wartości, które przyczyniły się do podjęcia przez niego tak ważnej inicjatywy. Z początkiem 1975 roku skierował do Senatu Politechniki Krakowskiej memoriał uzasadniający wybór patrona.

[T. Kościuszko] *...Bliski nam inżynierom, bowiem w walce narodowo-wyzwoleńczej, której był prekursorem, stworzył w dziedzinie społecznej, jak i militarnej, nowe wartości jako wódz, organizator i inżynier...*

/fragment memorandum/

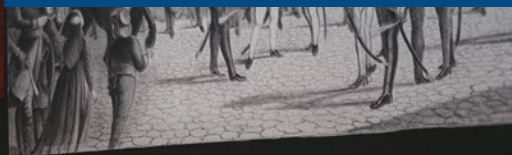

Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki

Senat Politechniki Krakowskiej przeprowadzając szerokie konsultacje wśród społeczności uczelni przychylił się do wniosku prof. Stanisława Weissa.

Urzędujący wówczas Rektor PK Bolesław Kordas, z dużą przychylnością i zaangażowaniem przeprowadził wszelkie formalne procedury, a nadanie imienia Tadeusza Kościuszki Politechnice Krakowskiej było jednym z centralnych punktów podczas obchodów jubileuszowych XXX-lecia uczelni.

Bolesław Kordas – Rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1975–1978.
Zwolennik i propagator nadania Politechnice Krakowskiej imienia Tadeusza Kościuszki.
Powyżej portret autorstwa Ireny Weissowej pseud. Aneri (1888–1981).
Oryginał znajduje się w Sali Senackiej PK jako część pocztu rektorów.

Bieg Kościuszkowski

Jednym z pierwszych wydarzeń inspirowanych postacią patrona PK był Uliczny Bieg Sztafetowy Szlakiem Pamięci Pomników Tadeusza Kościuszki, zwany potocznie Biegiem Kościuszkowskim.

Organizatorem pierwszego takiego biegu był Klub Uczelniany AZS oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Krakowskiej. Odbył się 24 marca 1977 roku i jest realizowany corocznie przez Politechnikę Krakowską, na pamiątkę przysięgi Tadeusza Kościuszki na Rynku Głównym 24 marca 1794 roku.

Od lat formuła biegu pozostawała niezmienna – zawodnicy biegli trasę wyznaczoną wśród miejsc związanych z Tadeuszem Kościuszką. Uczestnicy sztafety męskiej startowali o godzinie 12.00 sprzed Gmachu Głównego PK przy ul. Warszawskiej. Biegli przez Plac Matejki, ul. Floriańską na Rynek. Następnie trasa prowadziła ul. Grodzką na Wawel i dalej przebiegała ul. Podzamcze, Bulwarami Wiślanymi na Salwator, ul. Św. Bronisławy i Malczewskiego. Zawodnicy docierali na metę zlokalizowaną na Kopcu Kościuszki. Trasa biegu miała długość ponad 6 km. Natomiast sztafeta kobiet odbywała się wokół Rynku.

Bieg Kościuszkowski na stałe wpisany do kalendarza krakowskich imprez, od 50-ciu lat aktywizuje młodych sportowców nie tylko z uczelni krakowskich, ale i z całej Polski.

W dniu 24.10.54 został rozegrany Uliczny Bieg Sztafetowy Podległy Pomnikowi
Pamięci Tadeusza Kościuszki. Organizatorem tego biegu był Klub Uczelniany AZS
i Studium WSiS Politechniki Krakowskiej.

Przebieg biegu AZS i Studium WSiS Politechniki Krakowskiej przebiegał podległy Pomnikowi
Pamięci Tadeusza Kościuszki. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54.

W biegu uczestniczyły 19 pięciocetowych sztafet reprezentujących
uczelnia i kluby lekkoatletyczne Krakowa i Polski.

W punktacji klubowej :

I miejsce	Wawel I	Kraków
II "	Wawel II	"
III "	AZS	"

W punktacji uczelnianej

I miejsce	AWF Kraków	
II "	Politechnika Poznańska	
III "	Politechnika Warszawska	
IV "	Politechnika Głogowska	
V "	Politechnika Krakowska	

Dane słowne uczelniane należą do wszystkich, którzy brali udział w organizacji
biegu i szczególnie panu dyrektorowi Katedry, który odpowiadał za całość
imprezy.

DZIENNIK POLSKI

Przed lekkoatletycznym sezonem

Sezon lekkoatletyczny rozpoczyna się w dniu 24.10.54. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54.

DZIENNIK SPORTOWY

Wawel zwycięzca biegu sztafetowego

Politechnika Krakowska w Tadeusza Kościuszki zwyciężyła w biegu sztafetowym. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54.

Bieg sztafetowy ku czci Kościuszki

W dniu 24.10.54 został rozegrany Uliczny Bieg Sztafetowy Podległy Pomnikowi Pamięci Tadeusza Kościuszki. Organizatorem tego biegu był Klub Uczelniany AZS i Studium WSiS Politechniki Krakowskiej.

Drugi uliczny bieg sztafetowy

Klub Uczelniany AZS Politechniki Krakowskiej organizuje drugi uliczny bieg sztafetowy. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54.

Bieg sztafetowy ku czci Kościuszki

W dniu 24.10.54 został rozegrany Uliczny Bieg Sztafetowy Podległy Pomnikowi Pamięci Tadeusza Kościuszki. Organizatorem tego biegu był Klub Uczelniany AZS i Studium WSiS Politechniki Krakowskiej.

Bieg sztafetowy ulicami Krakowa

Klub Uczelniany AZS Politechniki Krakowskiej organizuje bieg sztafetowy ulicami Krakowa. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54. Bieg ten, którego celem jest umocnienie poczucia przynależności do wspólnoty i wyrażenie szacunku dla tradycji i historii, odbył się w dniu 24.10.54.

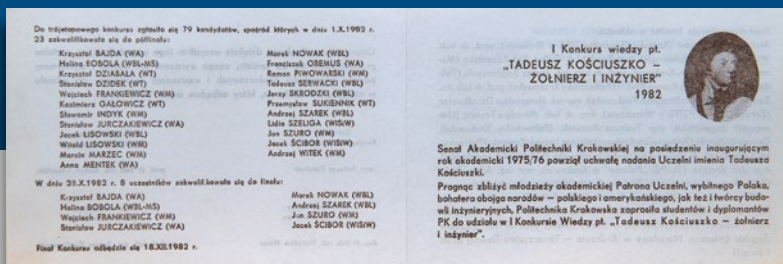
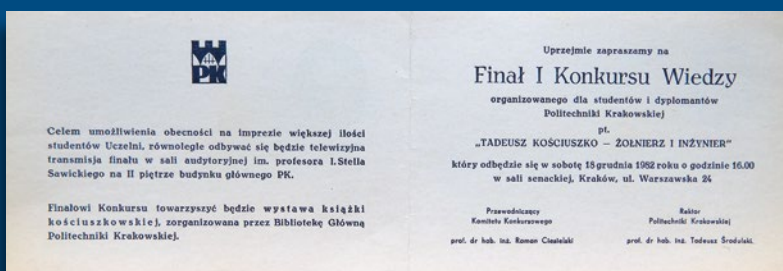

Konkurs Kościuszkowski

Konkurs Kościuszkowski jest jednym z najstarszych wydarzeń kultywujących pamięć i upowszechniających wiedzę o patronie Politechniki Krakowskiej. Kilka lat po nadaniu imienia na uczelni pojawił się pomysł zorganizowania konkursu wiedzy o Tadeuszu Kościuszcze.

Pierwsza edycja, przeznaczona dla studentów i dyplomantów Politechniki Krakowskiej odbyła się w 1982 roku. Finał uświetniła wystawa książki kościuszkowskiej zorganizowana przez Bibliotekę Główną PK. 18 grudnia 1982 podczas finału konkursu wyłoniono zwycięzców. Główną nagrodą była... wycieczka do USA w celu zwiedzenia miejsc związanych z pobytem w Ameryce Tadeusza Kościuszki.

Po 30-letniej przerwie wrócono do idei rywalizacji o miano znawcy życia Tadeusza Kościuszki. Od 2012 roku konkurs odbywa się corocznie. I choć zmieniła się jego formuła, bo rywalizacja ma dziś charakter ogólnopolski, a do udziału przystępować mogą również uczniowie szkół średnich i studenci innych uczelni, to nazwa „Tadeusz Kościuszkowski – Żołnierz i Inżynier” towarzyszy konkursowi niezmienne od początku jego powstania.

Walory filatelistyczne

Wiele wydarzeń, pielęgnujących pamięć patrona Politechniki Krakowskiej, miało swoje źródło w zainteresowaniach pozazawodowych pracowników. Były przedsięwzięciami wynikającymi z ich prywatnej inwencji, osobistego zaangażowania i aktywności. Tak powstała idea wydawania na PK znaczków pocztowych, stempli i pocztówek o tematyce kościuszkowskiej.

Pierwszą kartę pocztową z wizerunkiem patrona wydano w 1995 roku z okazji 50-lecia Politechniki Krakowskiej.

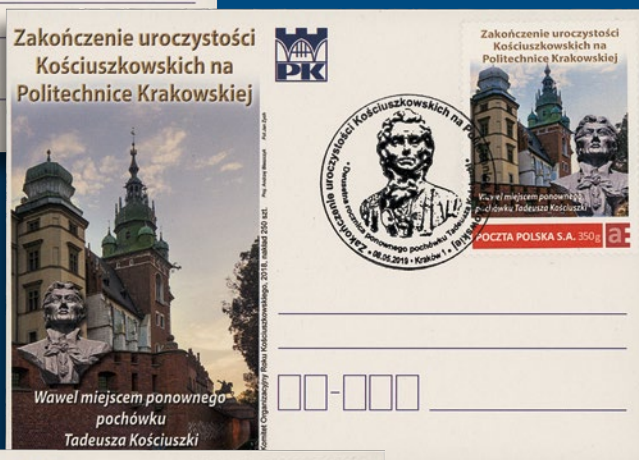
Kolejne cykle kartek pocztowych, personalizowanych znaczków filatelistycznych oraz okolicznościowych stempli, uczelnia wydała w 2015 roku podczas świętowania 70-ciu lat Politechniki.

Rok akademicki 2016/17 został ogłoszony Rokiem Kościuszkowskim na Politechnice Krakowskiej. Z tej okazji obok licznych wydarzeń poświęconych patronowi wydano kolejne dwie karty pocztowe wraz ze znaczkami i okolicznościowymi stemplami.

Zakończeniom obchodów Roku Kościuszkowskiego towarzyszyły kolejne pocztówki opatrzone wydanymi z tej okazji ostemplowanymi znaczkami.

Szczególnie zaangażowany w filatelistyczną aktywność kolekcjonerską był Jan Pielichowski, profesor Wydziału Inżynierii i Technologii Chemicznej. Dzięki Jego staraniom w 2017 roku z okazji 50-lecia wydziału Politechnika wydała okolicznościową kartę pocztową, stempel i znaczek.

Choć filatelistyka powoli staje się zapomnianym hobby, to prezentowany fragment kolekcji jest wyrazem stałej obecności Tadeusza Kościuszki w świadomości wielu grup społecznych.

Ogród Kościuszkowski

Władze uczelni, pielęgnując dziedzictwo miejsca historycznego kampusu Politechniki Krakowskiej, w 2012 roku podjęły się realizacji rekonstrukcji pierwotnych założeń ogrodowych istniejących na terenie koszar ponad 100 lat temu.

Projekt został przygotowany przez zespół specjalistów w Instytucie Architektury Krajobrazu Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej pod kierunkiem prof. Zbigniewa Myczkowskiego.

Jednym z dwóch zaproponowanych do rekonstrukcji Ogródów Inżynierskich jest Ogród Kościuszkowski, zlokalizowany przed budynkiem Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki u zbiegu ulicy Pawiej i Warszawskiej. Na terenie odtworzonego ogrodu zostały ustawione plansze opisujące i ilustrujące najważniejsze dzieła inżynierskie Tadeusza Kościuszki w tym model tzw. Wieży Kościuszki. Ogród zachował swój historyczny układ koncentryczno-promienisty. Jest miejscem gdzie pomiędzy zajęciami można usiąść na ławeczce, odpocząć w bliskości zieleni i... historycznej myśli inżynierskiej Tadeusza Kościuszki.

Mural

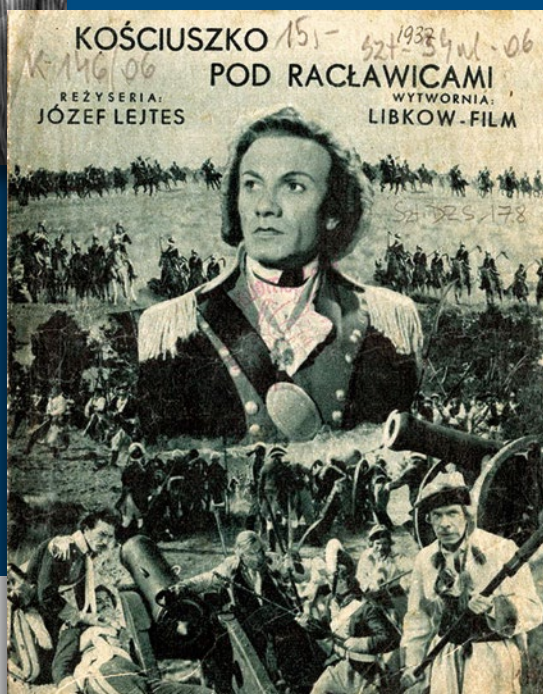
Pomysł stworzenia muralu promującego uczelnię w ciekawy i nieoczywisty sposób dojrzewał w zamysłach członków społeczności Politechniki Krakowskiej przez wiele lat. Zrealizowany został podczas obchodów jubileuszu 80-lecia PK. 20 października 2025 roku w centrum Krakowa, tuż przy Dworcu Głównym, na szczycie budynku Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki pojawiło się monumentalne malowidło. Stylem nawiązujące do rysunku technicznego, w który wkomponowano schematyczny wizerunek Tadeusza Kościuszki. Projekt został wyłoniony w wyniku konkursu, którego zwycięzcą został artysta Marcin Wierchowski – absolwent Wydziału Architektury PK, specjalizujący się w tworzeniu murali, grafik i komiksów.

Duże dekoracyjne malowidło w błękitnych barwach Politechniki Krakowskiej skupia uwagę przybywających do Krakowa podróżnych. Wizualizuje postać patrona Politechniki Krakowskiej nie tylko jako naczelnika powstania narodowego, ale również inżyniera.

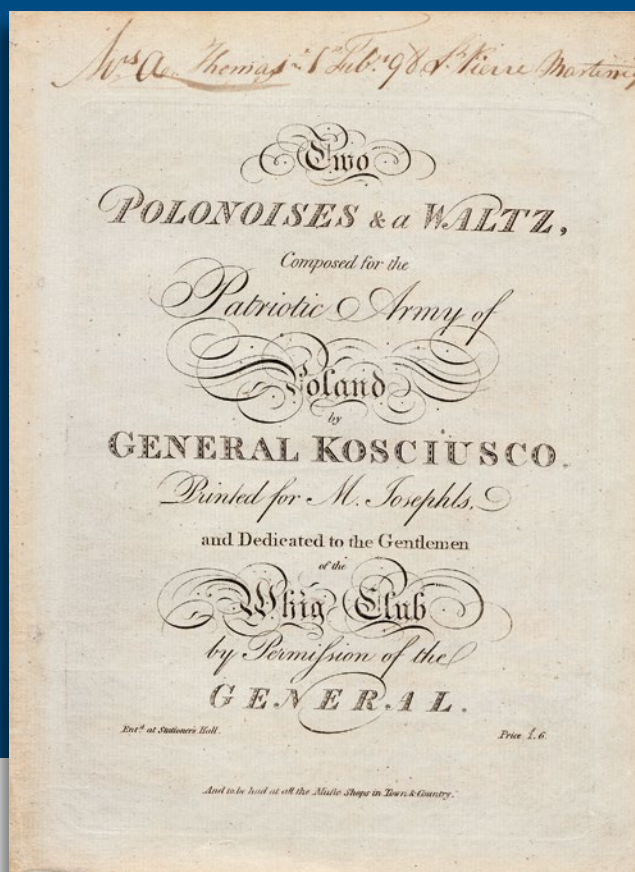
Rok Kościuszkowski na Politechnice Krakowskiej

Uchwałą Senatu i Sejmu Rzeczypospolitej rok 2017 został ogłoszony Ogólnopolskim Rokiem Kościuszkowskim. Już z początkiem lutego 2016 roku Politechnika Krakowska rozpoczęła celebrację swojego patrona aktywnie angażując się w organizację wielu imprez. 4 lutego 2016 roku odbył się pokaz filmu historycznego w reżyserii Józefa Lejtesa, z muzyką Jana Maklakiewicza „Kościuszko pod Racławicami” z 1938 roku.

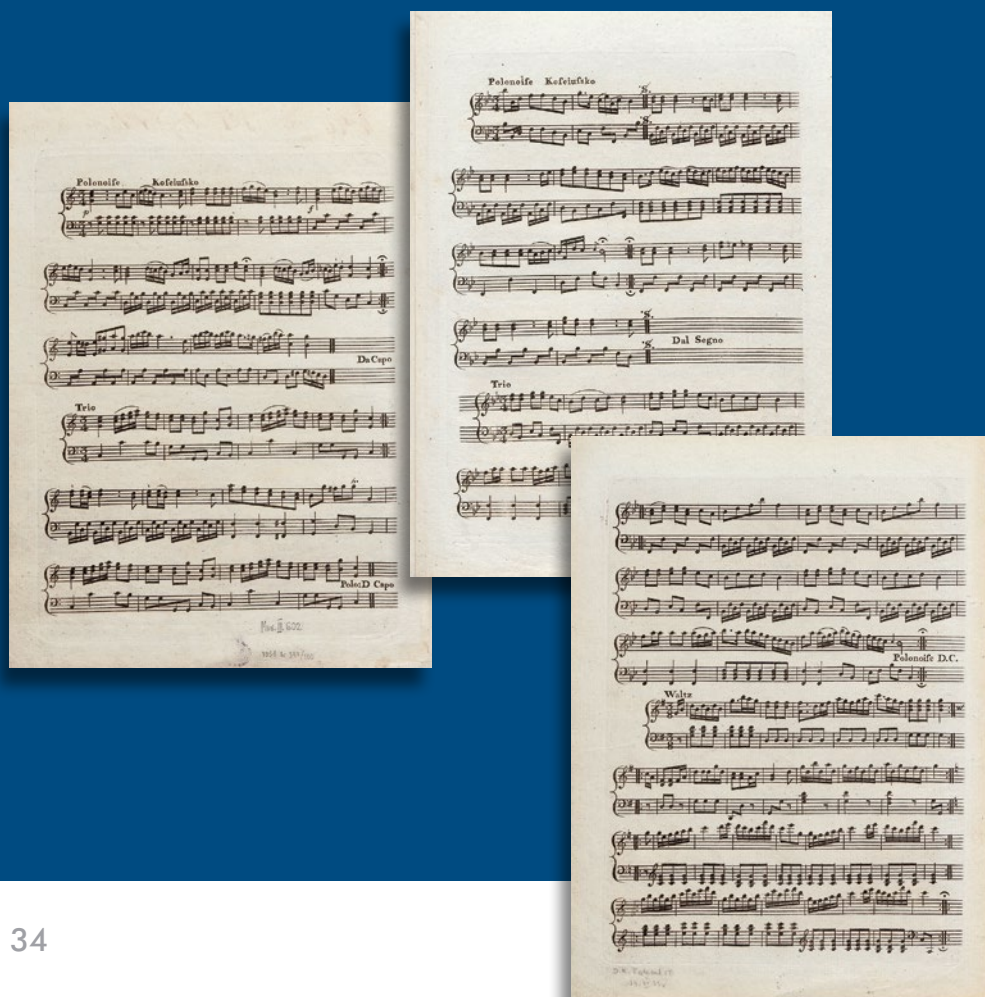

Oprócz stałych cyklicznych wydarzeń, takich jak konkurs czy Bieg Kościuszkowski, na uczelni dodatkowo zorganizowano ogólnopolską konferencję naukową „Tadeusz Kościuszko. Historia, teraźniejszość, przyszłość. Relacje i zależności”, która stała się jednym z najważniejszych wydarzeń obchodów honorujących Patrona uczelni. Opiekę naukową powierzono pani profesor Marii Jolancie Żychowskiej. Konferencji towarzyszyło szereg wystaw, prelekcji i spotkań organizacji i towarzystw niemal z całego świata.

Przedstawiciele australijskiego stowarzyszenia „Kościuszko Heritage” przekazali do Muzeum PK kopie nut utworów, których autorstwo przypisywane jest Tadeuszowi Kościuszce.

25 października 2017 roku po raz pierwszy na Politechnice Krakowskiej zabrzmiała muzyka Tadeusza Kościuszki – dwa polonezy i walc. Wykonała ją Krakowska Orkiestra Staromiejska pod dyрекcją Wiesława Olejniczaka. Koncertowi towarzyszyła wystawa „Rysunki Tadeusza Kościuszki” zorganizowana przez Muzeum PK. Prezentowano udostępnione przez Muzeum Narodowe kopie rysunków autorstwa Tadeusza Kościuszki oraz ważne dokumenty nominacyjne, które pozostały stałym elementem ekspozycji poświęconej Patronowi uczelni.

Pamięć o insurekcji

Corocznie od 1976 roku, 24 marca w rocznicę przysięgi Tadeusza Kościuszki na Rynku Głównym w Krakowie, reprezentanci władz Politechniki Krakowskiej wraz z pocztem sztandarowym i przedstawicielami całej społeczności uczelni składają wieniec będący widocznym znakiem pamięci, szacunku i hołdu dla swojego patrona. Uroczystość odbywa się przy tablicy pamiątkowej, która upamiętnia początek Insurekcji Kościuszkowskiej w 1794 roku.

Ten patriotyczny gest łączy środowisko akademickie z tradycją obywatelską i stanowi ważny element tożsamości uczelni.

Politechnika Krakowska i Kopiec Kościuszki

Kiedy w 1997 roku powodziowe ulewy zniszczyły znaczną część Kopca Kościuszki, Politechnika Krakowska zaangażowała się w prace ratujące jeden z najbardziej rozpoznawalnych zabytków Krakowa. W latach 2000–2002 inżynierowie z Politechniki Krakowskiej wykonali wiele kosztownych badań i zabiegów, aby przywrócić pierwotny stan pomnika.

W udoskonalanie samego kopca, jak i jego otoczenia wciąż angażowani są inżynierowie budownictwa, geotechnicy, architekci czy specjaliści ds. badań terenowych Politechniki Krakowskiej.

Pomnik Tadeusza Kościuszki

Podczas uroczystych obchodów 60-lecia Politechniki Krakowskiej w maju 2005 roku na dziedzińcu kampusu przy ul. Warszawskiej 24 stanął pomnik Tadeusza Kościuszki. Pomysł upamiętnienia Patrona uczelni, w taki właśnie sposób, zaproponował Prof. Aleksander Böhm, architekt krajobrazu pełniący w tamtym czasie funkcję Prrektora ds. Ogólnych PK. Autorem popiersia jest artysta rzeźbiarz Stefan Dousa, który wraz z małżonką był równocześnie fundatorem swojego dzieła. Popiersie podczas majowych obchodów jubileuszowych odstonił ówczesny Rektor Politechniki Krakowskiej Marcin Chrzanowski.

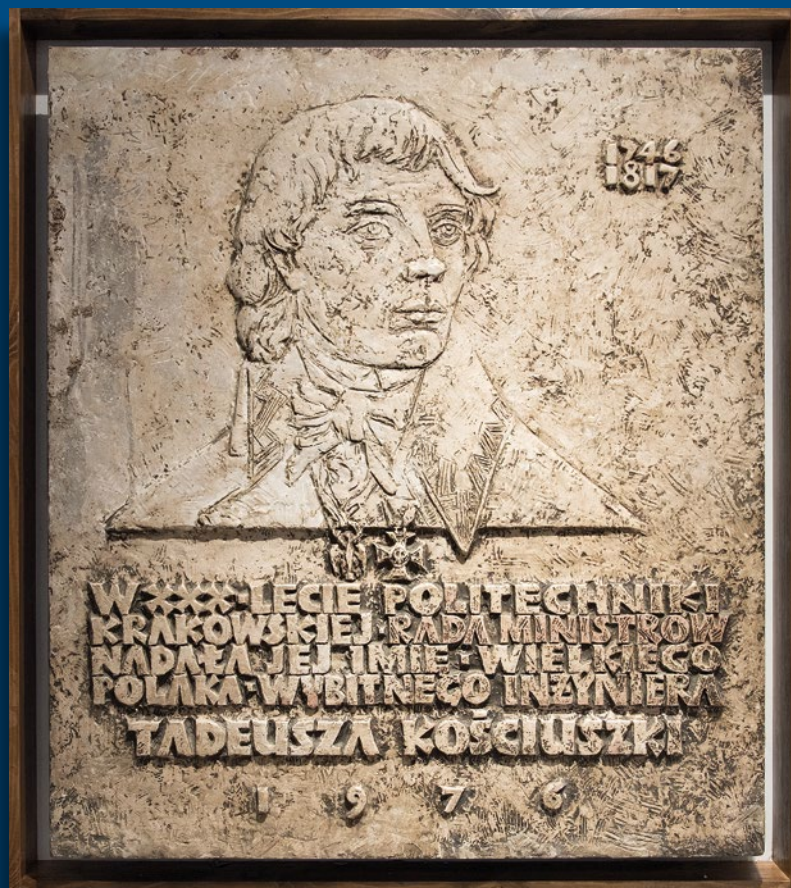
Pomnik, zlokalizowany u zbiegu głównych traktów dziedzińca, szybko uzyskał akceptację młodzieży i dziś, oprócz tradycji fotografowania się w jego towarzystwie po uzyskaniu dyplomu inżyniera, stał się żywym elementem kultury studenckiej.

Tablica pamiątkowa

Tablica autorstwa Witolda Korskiego w holu gmachu głównego Politechniki Krakowskiej, odsłonięta 27 listopada 1976 roku podczas obchodów XXX-lecia Politechniki Krakowskiej i nadania jej imienia Tadeusza Kościuszki.

Model gipsowy tablicy pamiątkowej autorstwa Witolda Korskiego, odśloniętej 27 listopada 1976 roku w holu gmachu głównego PK, podczas obchodów XXX-lecia Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki

Medale i odznaczenia

Medal przyznawany jako najwyższe odznaczenie uczelniane Politechniki Krakowskiej,
Witold Korski, 1976

Medal wybity z okazji 40-lecia pierwszej immatrykulacji studentów Politechniki Krakowskiej
Stefan Dousa, 1985

Gipsowa forma do plakiety wybitej z okazji 50-lecia Politechniki Krakowskiej
Stefan Dousa, 1995

Medale wybite z okazji 50-lecia
Politechniki Krakowskiej
Stefan Dousa, 1995

Plakieta wybita z okazji 50-lecia Politechniki Krakowskiej
Stefan Dousa, 1995

Pamiątkowy medal z wizerunkiem Tadeusza Kościuszki
wybity na pamiątkę zwycięstwa pod Racławicami,
przekazany jako dar do zbiorów Muzeum PK w 2022 roku

Plakieta wybita z okazji 70-lecia Politechniki Krakowskiej
Stefan Dousa, 2015

Medal wybity z okazji 70-lecia Politechniki Krakowskiej
Stefan Dousa, 2015

Honorowa odznaka
Politechniki Krakowskiej

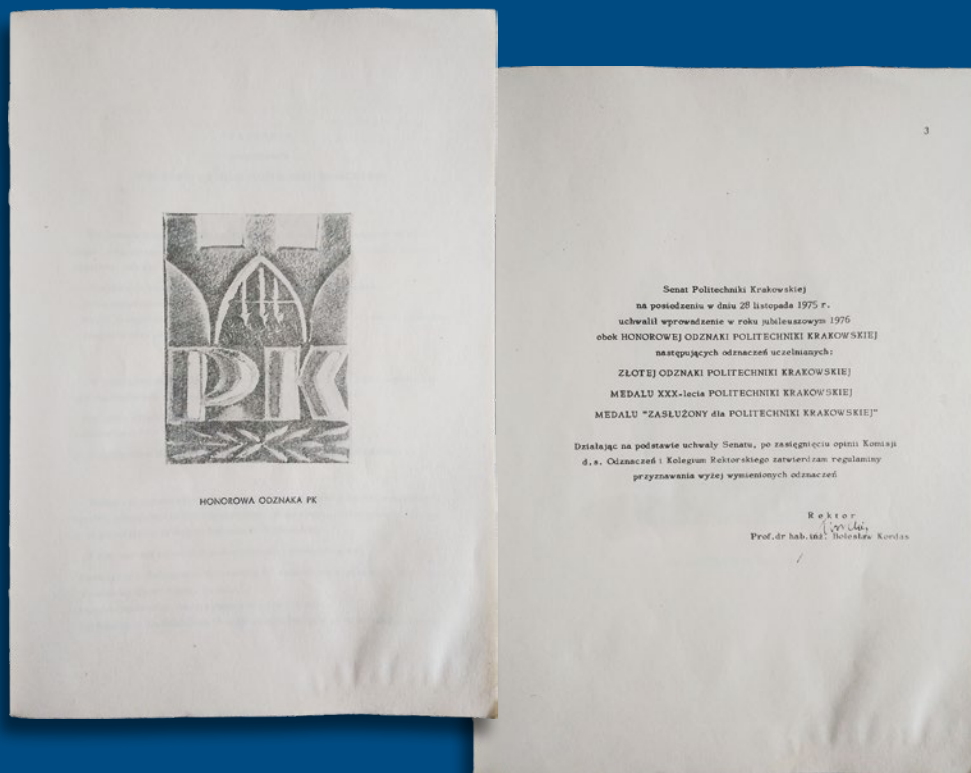
Złota odznaka
Politechniki Krakowskiej

Pamiątkowe przypinki
z pierwszym znakiem identyfikującym
Politechnikę Krakowską

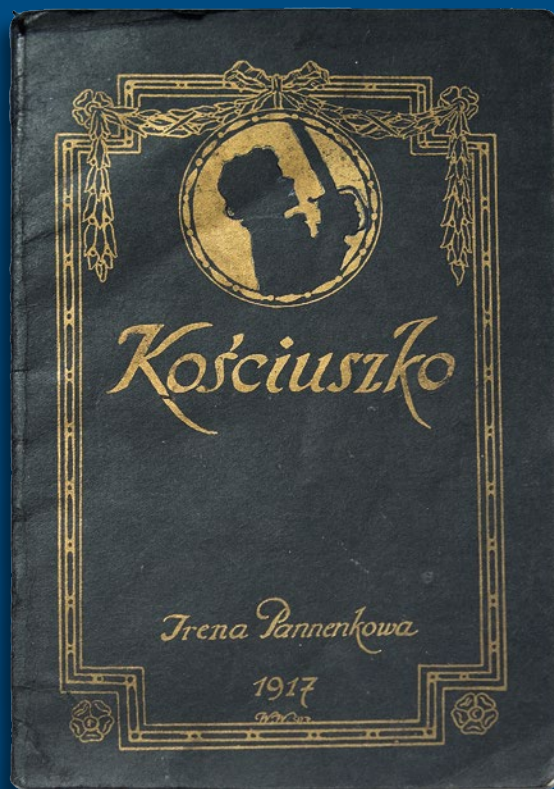

Przypinki upamiętniające 30-lecie
Politechniki Krakowskiej, 1976

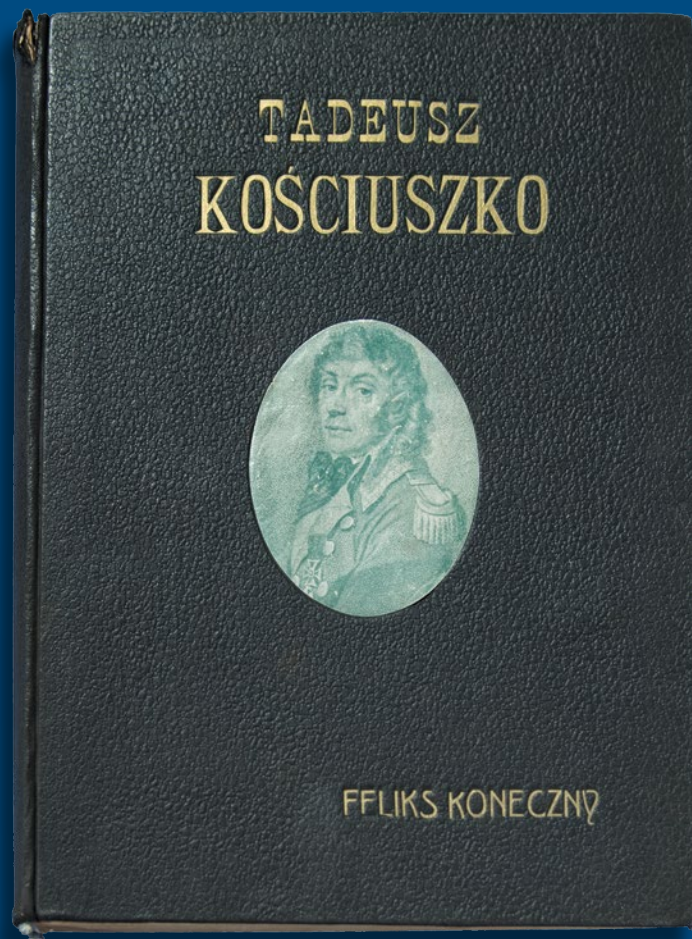

Druk regulaminów określających przyznawania odznaczeń uczelnianych
na Politechnice Krakowskiej, 1976

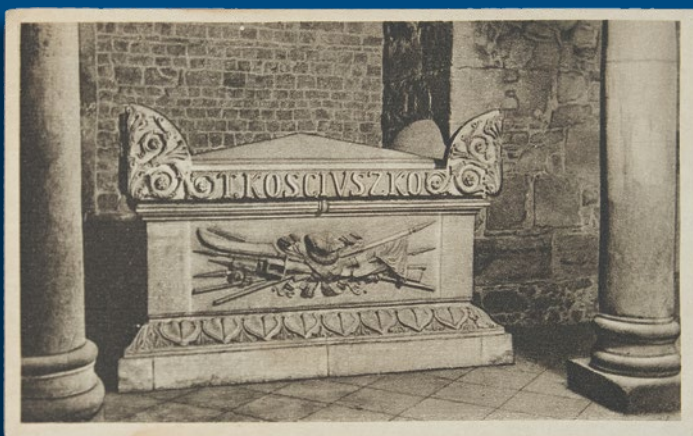
Historyczne publikacje i druki

Irena Pannenkowa, *Kościuszko*
Nakładem Książnicy Polskiej Towarzystwa Nauczania
Szkół Wyższych, Lwów 1917
Dar profesora Krzysztofa Kluszczyńskiego

Feliks Koneczny, *Tadeusz Kościuszko. Na setną rocznicę zgonu Naczelnika. Życie – Czyny – Duch*
Wielkopolska Księgarnia Nakładowa Karola Rzepeckiego w Poznaniu, 1922
Dar profesora Stefana Piechnika

Archiwalne karty pocztowe: Jan Matejko „Racławice”
i Sarkofag Tadeusza Kościuszki w krypcie na Wawelu
Dar Fundacji im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie
przekazany Muzeum PK w Roku Kościuszkowskim 2017

Tkanina artystyczna z jedwabiu – Kościuszko
Dar Lucjana Ostrowskiego przekazany Muzeum PK w 2018 roku

Sztandar ZNP

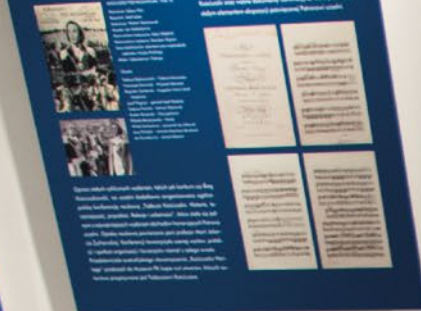

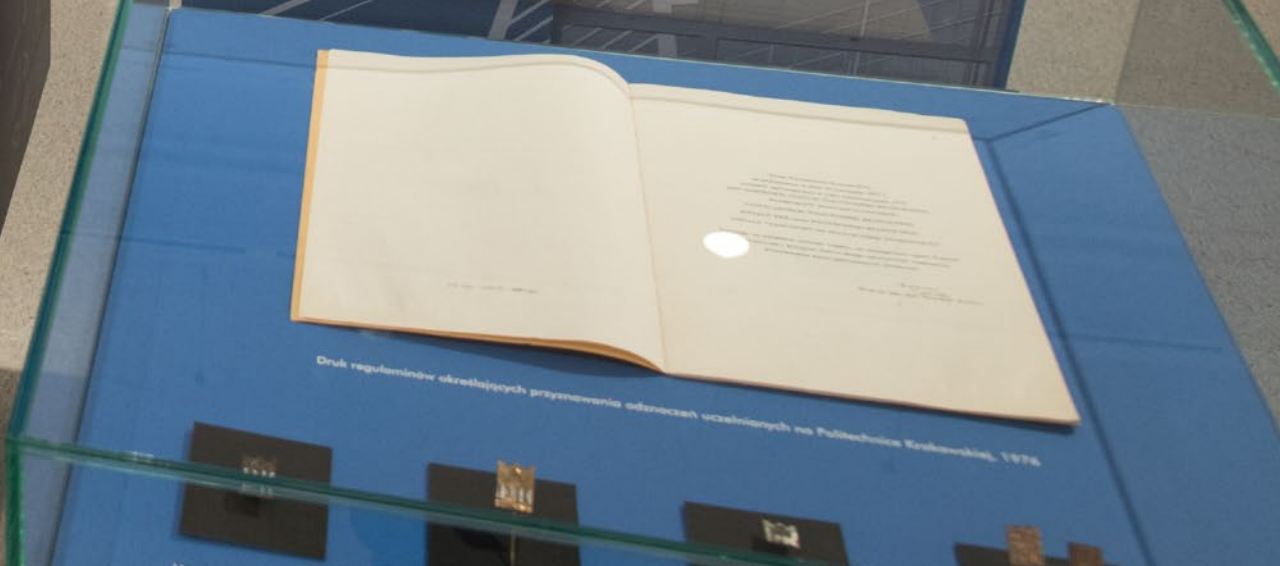
Sztandar Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego Politechniki Krakowskiej

Promocja PK

Upominki promujące Politechnikę Krakowską
z wizerunkiem Tadeusza Kościuszki

[illegible]

Kalendarium życia Tadeusza Kościuszki

- 1746 – 4 lutego w Mereczowszczyźnie urodził się Tadeusz Kościuszko, jako czwarte dziecko Ludwika i Tekli z Ratomskich. Na chrzcie nadano mu imiona: Andrzej, Tadeusz, Bonawentura.
- 1755 – Tadeusz Kościuszko, wraz z bratem Józefem, rozpoczął naukę w Kolegium Pijarów w Lubieszowie. Uczyli się tam do roku 1760.
- 1765 – 18 grudnia Tadeusz Kościuszko rozpoczął naukę w Szkole Rycerskiej w Warszawie. Po jej ukończeniu otrzymał stopień kapitana.
- 1769 – w październiku, wraz z Józefem Orłowskim, wyjechał na studia do Paryża. Tam studiował w Akademii Malarstwa i Rzeźby oraz uczęszczał na wykłady w paryskich szkołach wojskowych.
- 1775 – latem powrócił do kraju i przez krótki okres był korepetytorem Ludwiki, córki hetmana polnego litewskiego Józefa Sosnowskiego. Jesienią tegoż roku wyjechał do Drezna, a w 1776 roku dotarł do Ameryki, gdzie toczyła się wojna kolonii o wyzwolenie z pod panowania brytyjskiego.

Karl Gottlieb Schweikart,
Portret Tadeusza Kościuszko,
po 1802, MNW

Medal Virtuti Militari z 1792

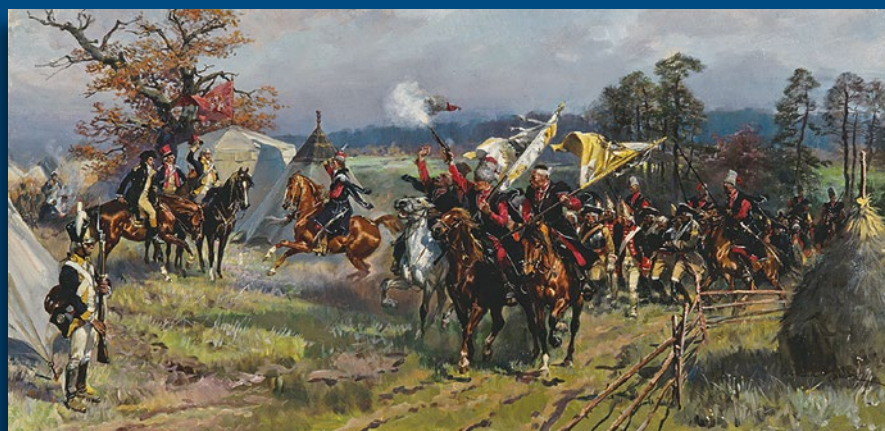
1776–1784 – okres pobytu Kościuszki w Ameryce. W randze pułkownika wstąpił się jako inżynier wojskowy, prowadząc wiele prac fortyfikacyjnych m.in. w Filadelfii, w Fortcie Ticonderoga, przy umocnieniach pod Saratogą, przy budowie West Point i innych.

1783 – 13 października Tadeusz Kościuszko, uchwałą Kongresu Amerykańskiego, został awansowany do stopnia generała brygady.

1784 – 12 sierpnia powrócił do Polski.

1789 – 12 października Tadeusz Kościuszko otrzymał, podpisaną przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, nominację na Generała Majora Wojsk Koronnych.

1792 – gen. Tadeusz Kościuszko wziął udział w wojnie polsko-rosyjskiej jako dowódca dywizji. Za zasługi w bitwach pod Zieleńcami (18 VI), Włodzimierzem (7 VII) i Dubienką (18 VII) otrzymał Order Virtuti Militari oraz Order Orła Białego.

Wojciech Kossak, *Po bitwie pod Zieleńcami 1792, 1898*

- 1793 – po II rozbiorze Polski, gen. Tadeusz Kościuszko przebywał na emigracji w Dreźnie i w Paryżu.
- 1794 – Insurekcja Kościuszkowska – 24 marca 1794 roku na rynku krakowskim gen. Tadeusz Kościuszko złożył narodowi uroczystą przysięgę i objął formalnie przywództwo insurekcji jako Najwyższy Naczelnik Siły Zbrojnej Narodowej. Walczył w bitwach: pod Racławicami (4 IV), pod Połańcem (13 V), pod Szczekocinami (6 VI), w oblężeniu Warszawy (13 VII–6 IX), w Siedlcach (19 IX), pod Maciejowicami (10 X). Ranny pod Maciejowicami Kościuszko dostał się do niewoli rosyjskiej.
- 1796 – Tadeusz Kościuszko został uwolniony z niewoli przez cara Pawła I. Na krótko wyjechał do Stanów Zjednoczonych Ameryki. Do Europy powrócił w 1797 roku i zamieszkał w Paryżu, a od 1808 roku w Château de Berville pod La Genevraye.
- 1815 – w lipcu Kościuszko wyjechał do Solury w Szwajcarii, gdzie mieszkał w kamienicy przy ulicy Gurzelngasse 12, u Franciszka Zeltnera i spędził tam ostatnie lata życia.
- 1817 – Tadeusz Kościuszko zmarł 15 października 1817 w Solurze, został pochowany w pobliskim Zuchwilu.
- 1818 – Ciało Tadeusza Kościuszki sprowadzono do kraju i 23 czerwca 1818 roku trumnę uroczyście złożono w sarkofagu w krypcie św. Leonarda na Wawelu.

Michał Stachowicz,
Przysięga Kościuszki
na Rynku w Krakowie,
XIX w., MNK

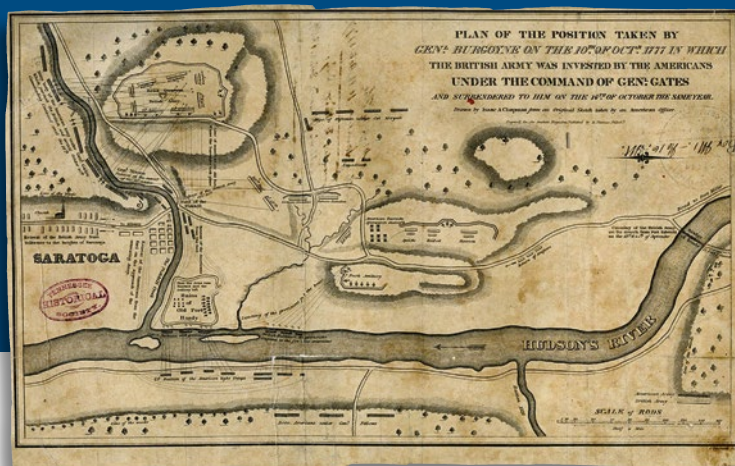
Autor nieznany, *Kościuszko pod Maciejowicami* (reprodukcja),
ze zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie, fot. Mateusz Szczypiński.
Kopia zdobiła gabinet Rektora Andrzeja Białkiewicza w latach 2020–2023

Kościuszko inżynier

W roku 1769 Tadeusz Kościuszko ukończył Szkołę Rycerską w stopniu kapitana. Ta znakomita, w istocie pierwsza wyższa uczelnia wojskowa w Polsce, początkowo trzyletnia, następnie siedmioletnia, w ostatnich latach nauki kierowała kadetów na jedną z dwóch specjalizacji. Były to kierunki: prawniczy i techniczno-wojskowy, gdzie mocno postawiony był problem inżynierii. Kontynuowano tam tradycję i doświadczenia wojsk polskich z wieku XVII oraz doświadczenia z wojen początku XVIII wieku. Kościuszko nasiąknął tymi ideami na tyle mocno, by w czasie kolejnych lat studiów w konserwatywnej Francji (1769–74), właśnie w dziedzinie inżynierii wojskowej, wyłapać akurat to, co w było w myśli francuskiej najbardziej postępowe i odkrywcz.

W 1776 roku młody inżynier rozpoczął karierę w służbie „zbuntowanych kolonii” na kontynencie amerykańskim, skutecznym zablokowaniem rzeki Delaware w Filadelfii pływającą przegrodą, bronioną Redutą Billingsport. Nie zawahał się wstawić przeciwkawaleryjskich przeszkód, tzw. „koni fryzyjskich” do wody, uniemożliwiając brytyjski desant.

Plan bitwy pod Saratogą w 1777 roku, NY Public Library Digital Collections

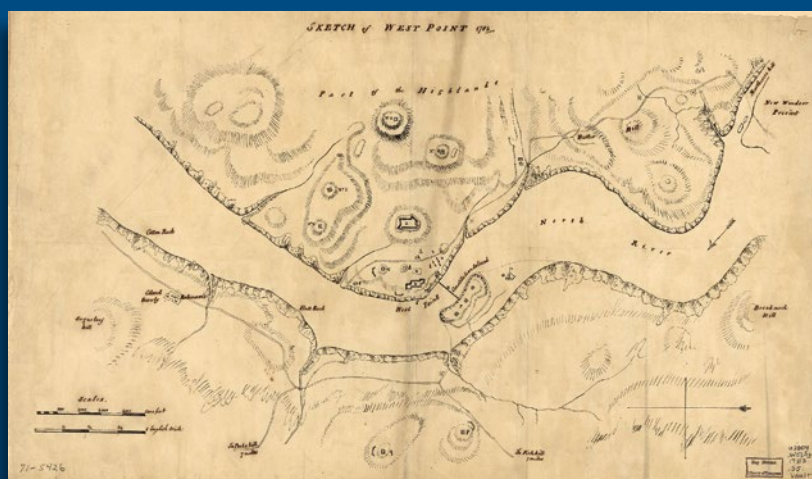
Jesienią 1776 Kościuszko zbudował Fort Mercer w Red Bank, zaś w New Jersey, z drugiej strony rzeki Delaware, wzmocnił istniejący Fort Mifflin. Obydwa blokowały flocie brytyjskiej dostęp do Filadelfii. Górowały nad rzeką i nad spodziewanymi okrętami Royal Navy. Projekty te przyniosły Kościuszcze patent inżyniera i stopień pułkownika.

W rok później w 1777 roku Kościuszko ufortyfikował obóz warowny wojsk amerykańskich pod Saratogą.

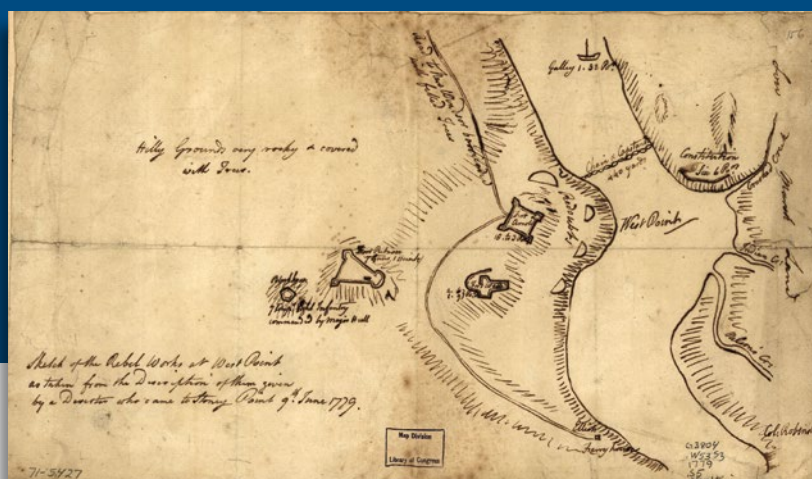

Plan bitwy pod Saratogą
autorstwa (przypisywany)
Tadeuszowi Kościuszcze,
George Washington
Presidential Library
at Mount Vernon

Jednak jego największym dziełem na kontynencie amerykańskim była twierdza West Point, zrealizowana w latach 1778–1780. Umocnienia West Point były na tyle potężne, iż zmusiły brytyjski korpus do zaniechania natarcia na tym niewralgicznym kierunku. Wygrano bitwę o znaczeniu strategicznym – bez bitwy. Decyzją Kongresu Kościuszko otrzymał za swe zasługi stopień generała.

Szkice fortyfikacji w West Point, Library of Congress

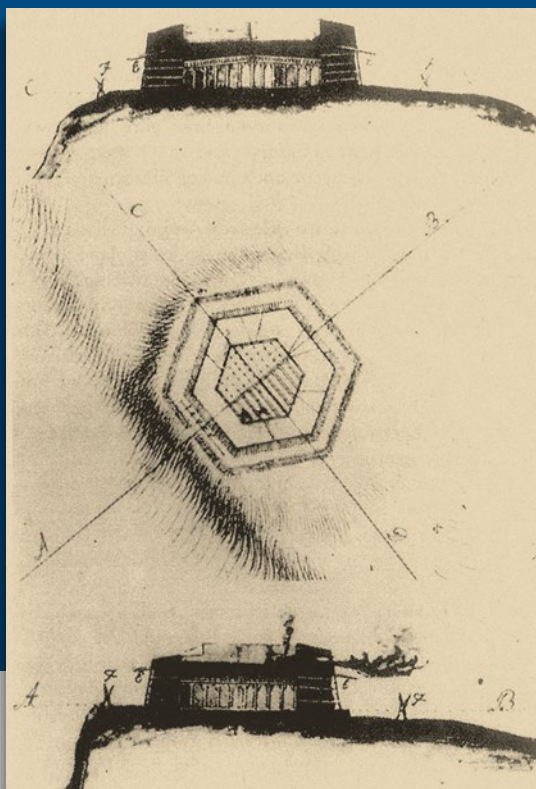

Po powrocie do kraju, Kościuszko objął w roku 1791 dowództwo dywizji ukraińskiej. W wojnie w obronie Konstytucji 3 Maja, znów znakomicie spożytkował swe umiejętności dowódcy i inżyniera: bitwy pod Zieleńcami i Dubienką w 1792 roku rozegrane były w oparciu o fortyfikacje polowe, odpowiednio „kanalizujące” uderzenia wroga.

Wieża artyleryjska pomysłu Tadeusza Kościuszki, opisana została jako najlepsza fortyfikacja dla przyszłego powstania narodowego w broszurze z roku 1800 przez sekretarza Kościuszki – Józefa Hermana Pawlikowskiego, zatytułowanej „Czy Polacy wybić się mogą na niepodległość?”.

dr inż. arch. Krzysztof Wielgus

PK, Instytut Architektury Krajobrazu, członek Komitetu Kopca Kościuszki

Szkic wieży artyleryjskiej autorstwa Tadeusza Kościuszki z broszury J. H. Pawlikowskiego „Czy Polacy wybić się mogą na niepodległość?”, 1800

Exhibition panels with text and images, including a large blue panel on the left and a smaller one on the right.

Left Panel:

1848
Die Revolution in Italien
Die Revolution in Italien war ein Teil der Revolutionsbewegung von 1848, die sich über ganz Europa ausbreitete. In Italien begann sie in Neapel, wo der König abgesetzt wurde. Die Revolutionäre wollten eine Verfassung und mehr Freiheit. Die Revolution breitete sich auf andere Teile Italiens aus, aber sie wurde schließlich unterdrückt.

Right Panel:

Die Revolution in Italien war ein Teil der Revolutionsbewegung von 1848, die sich über ganz Europa ausbreitete. In Italien begann sie in Neapel, wo der König abgesetzt wurde. Die Revolutionäre wollten eine Verfassung und mehr Freiheit. Die Revolution breitete sich auf andere Teile Italiens aus, aber sie wurde schließlich unterdrückt.

Exhibition cases displaying historical artifacts, including a large circular object (possibly a map or document) and several coins or medals.

Left Case:

Die Revolution in Italien war ein Teil der Revolutionsbewegung von 1848, die sich über ganz Europa ausbreitete. In Italien begann sie in Neapel, wo der König abgesetzt wurde. Die Revolutionäre wollten eine Verfassung und mehr Freiheit. Die Revolution breitete sich auf andere Teile Italiens aus, aber sie wurde schließlich unterdrückt.

Right Case:

Die Revolution in Italien war ein Teil der Revolutionsbewegung von 1848, die sich über ganz Europa ausbreitete. In Italien begann sie in Neapel, wo der König abgesetzt wurde. Die Revolutionäre wollten eine Verfassung und mehr Freiheit. Die Revolution breitete sich auf andere Teile Italiens aus, aber sie wurde schließlich unterdrückt.

MUZEUM POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Politechnika Krakowska imienia Tadeusza Kościuszki
50 lat tradycji kościuszkowskiej na PK – katalog wystawy
Kraków 2026

Tekst

Lilianna Lewandowska

Projekt okładki i skład katalogu

Rafał Bartkiewicz

Druk

Drukarnia Rubin

Nakład: 350 egz.

© Copyright by Politechnika Krakowska

ISBN 978-83-68649-06-2

Wydawca

Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki

Kraków, ul. Warszawska 24

PL 31-155 Kraków

Tel. 12 628 21 20

muzeum@pk.edu.pl

KRAKOWSKIE 2
0
2
6
noce

Politechnika Krakowska
im. Tadeusza Kościuszki

MUZEUM
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ